

bagiulă bietului negru eră fôrte necorrectă. Ellă illă urmă în căsuța sa. Aquéstă eră ună felă de baracă de scândurî, fără ușe, în quare abia pută intra pe brânci. Ea eră fôrte strimtă, quôci nu aveă mai multă de optă picióre pătrate. Într'ênsa nu se află nici scaună, nici masă, nici pată. Într'ună colță eră aruncate pe pământă quâte-va rogojină de paiă de oreză. Mandango — ast-felă se numiă negrulă — îi spusse quă acolo eră patulă seă; cu tôte quă aquéstă nu eră dequătă ună miserabil strată.

Conrad suspină, vędând aquéstă locuință a nenorocirii. Ellă pusse într'ună colță miculă pachietă que adduceă, se aședă pe o rogojină, și se cufundă în quelle mai triste cugetări.

« Esci fôrte tristă, precum vędă, sârmane june, îi disse Mandango, privindulă cu interesă. Și eă eram tristă, quândă am venită din țerra mea; și mai ales quândă cugetam la bętrânulă meă tată din Africa. Tu să nu te arręți quă esci tristă: domnulă nostru iea biciulă și te bate fôrte reă. Eă adeseorî sunt bătută cu biciulă, fără să fiă culpabilă. Domnulă è reă; bieții negri lucrédă multă, și mă-măncă fôrte puçină. »

Cuvintele bunului negru întristă și mai multă pe Conrad. Ellă eră chinută de sete și de fôme;